

Kinder Torah

Vayikra

בס"ד

Remember the Consequences

"I will be rewarded for every mitzvah that I do, and I will be punished for every aveyra. Every mitzvah has a reward and every aveyra has a punishment. Reward for the mitzvos; punishment for the aveyros."

"Chaim, you are repeating yourself."

"I know, Abba. I am trying to remember something very important. Each mitzvah has its reward and each aveyra has its punishment. It is easy to forget this principle, therefore I am repeating it many times to remember it."

"That is a very good idea, Chaim. Do you realize that the Torah recognized this problem over 3000 years ago?"

"Really, Abba? In what way?"

"Korbonos. Sefer Vayikra begins by discussing the offerings that were brought on the mizbeach in the Mishkan and the Beis HaMikdash. Many meforshim elaborate on the reasons behind these sacrifices. The Ramban illuminates the discussion by referring to the point that you are trying to remember."

"Please tell me about it, Abba."

"With pleasure, Chaim. A person's deeds are a product of thought, speech, and action. If he commits an aveyra, chas v'shalom (Heaven forbid), he brings a korbon as an atonement. He rests his hands (semicha) on the head of the animal to recall the sinful action that he did with his hands. He verbally confesses, to atone for the sinful words that he spoke. Finally, he burns the internal organs, which are the organs of thought and desire. The limbs, which represent his hands and feet that did the aveyros, are also consumed by the fire. The blood of the sacrifice is poured on the mizbeach, to remind the sinner that his blood, and not the blood of the korbon, should have been spilled. Hashem, with infinite kindness, accepted a substitute (so to speak). He allowed the sinner to live, and receive a kapora (atonement) with this korbon."

"That is amazing, Abba. Hashem is so kind."

"Yes, Chaim. It is plain to see that the same korbon which provided a kapora for past mistakes, also served as a reminder of the punishment for aveyros and a deterrent against future sins. When a person sees an animal die for his mistakes, he realizes the severe consequences of committing an aveyra. This serves as a reminder to him of the punishments for sins. So you see, Chaim, even in the times of the Mishkan, people needed to be reminded of sechar (reward), and onesh

(punishment) for mitzvos and aveyros."

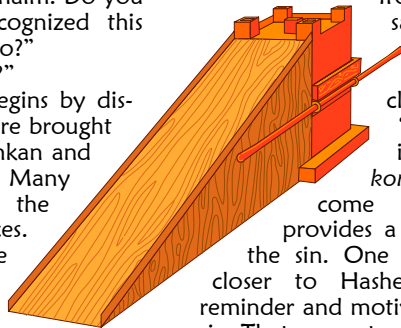
"The reminder was much more vivid, Abba. Bringing a korbon to the mizbeach was a real-life experience. It took time, money, thought, and effort."

"True, Chaim. Even today, we can gain some of the benefits of those korbonos by learning about them. We can experience sacrificing a korbon by making it come alive when we learn about it in the Beis HaMedrash. We can incorporate the korbonos into our morning and afternoon tefillos. We can use Hashem's proven method to remind us of the consequences of aveyros."

"Thank you so much, Abba! I never realized that there was so much to be gained from sacrifices. It is not a sacrifice at all, rather an opportunity to grow and come close to Hashem."

"Excellent Chaim! That is the root of the word korbon - 'karov' - to come close. A korbon provides a kapora, wiping away the sin. One who is free of sin is closer to Hashem. He also has a reminder and motivator not to repeat his sin. That promotes an even more intimate relationship with the Almighty. We have so much to gain from korbonos."

"Thank you, Abba! With your help, I feel closer to Hashem already!"

Kinderlach . . .

We all need reminders to remember the important things in life. Reward and punishment is one of the foundations of Torah and mitzvos. How do we remember this? With korbonos. They are a re-enactment of the aveyra, reminding the sinner of the terrible consequences that he has been spared. Only Hashem's unlimited chessed allows him to substitute the animal and receive an atonement. Learn about these korbonos, kinderlach. Use them to remind yourself of the consequences of aveyros. B'ezras Hashem, this will prevent you from sinning, and bring you much closer to The Holy One, Blessed Be He. Remember the consequences.

Nachas Ruach

"Sari, How was your walk with little Moishie?"

"Wonderful, Imma. First, I took him to the park. I played with him; I hugged him, and kissed him. Then I took him for a little walk in the forest. We saw a tortoise, deer, and many beautiful flowers and trees. He was fascinated."

"I am so proud of you, Sari. You give me such nachas ruach. You remind me of the korbonos (sacrifices) in the Beis HaMikdash."

"That is a pretty far jump from taking little Moishie for a walk to the korbonos in the Beis HaMikdash, Imma."

"It may seem far fetched Sari, but I will explain. The Torah (Vayikra 1:9) describes the Korbon Olah as having a rayach nichoach (pleasing aroma) for Hashem."

"Why does Hashem want or need a pleasing aroma Imma?"

"Excellent question, Sari. The answer begins with Rashi who explains that rayach nichoach really means nachas ruach. Hashem gets pleasure (so to speak) from the korbon."

"In what way, Imma?"

"In a similar way that your walk with Moishie gives me nachas ruach. Hashem gave us a Torah with 613 ways to serve Him. They are called the mitzvos. Why? Does He need our service? Of course not. He is perfect, complete, and lacks nothing. Rather, He wants to bestow good upon us. Therefore, He gave us 613 ways to improve ourselves and thereby grow closer to Him. The Beer Yitzchak explains that when we follow His wishes, Hashem is pleased (so to speak) in two ways. Firstly, we followed His Will. This allows Him to be good to us and draw us closer to Him. Secondly, He can now give us schar (reward) for fulfilling His Wishes. His greatest pleasure (so to speak) is to bestow good upon His creations. We have given Him the opportunity to do that by serving Him properly. That is the rayach nichoach."

"That is truly beautiful, Imma. Now I think I understand how my walk with Moishie fits into the picture."

"How, Sari?"

"You asked me to take Moishie out because it is good for me. I am learning how to take care of little children. This will help me to be a better Imma with my own children, B'ezras Hashem. You get nachas because I am fulfilling your wishes, doing something good for me."

"Excellent, Sari. Now I can give you another reward. A nice big hug and kiss. I love you Sari. You are a wonderful daughter."

"I love you too, Imma."

Kinderlach . . .

Hashem does everything for us. He feeds us, clothes us, He sustains our lives. He created a whole world for us to enjoy. What can we ever do to repay Him? How can we give back some of the pleasure that He has given us? By doing his mitzvos. This is our avodah (service) nowadays, when we do not have korbonos. Do every mitzvah with all of your heart. Hashem will bring you close to Him, and reward you with unimaginable schar. That gives Him nachas ruach. That is His rayach nichoach.

והגדת לבנך

פרשת ויקרא

זכרו את התוצאות

"אקבל שכר על כל מצווה שאעשה, ואיענש על כל עבירה. כל מצווה, שכרה בצדה, וכל עבירה - עונשה בצדה. שכר על המצוות; עונש על העבירות."

"חיים, אתה חוזר על דבריך שוב ושוב."

"אני יודע, אבא. אני מנסה לזכור דבר חשוב מאוד. על כל מצווה מקבלים שכר, ועל כל עבירה מקבלים עונש. קל לשכוח את העקרון הזה, ולכן אני חוזר על כך פעמים רבות כדי שאזכור זאת."

"רעיון טוב מאוד, חיים. האם אתה יודע שהתורה הכירה בבעיה זו לפני יותר מ-3,000 שנה?"

"באמת, אבא? מהיכן אתה יודעים זאת?"

"מהפרקים העוסקים בקרבנות. חיים. ספר ויקרא פותח בפירוט הקרבנות שהובאו על המזבח במשכן ובמקדש. מפרשים רבים עסקו בטעמים שמאחורי קרבנות אלה. הרמב"ן מאיר את עינינו תוך התייחסות לנקודה שאותה אתה משתדל כעת לזכור."

"ספר לי על כך, אבא."

"בשמחה, חיים. מעשיו של אדם הם תולדותיהם של מחשבה, דיבור ומעשה. אם הוא עובר עבירה, חס ושלום, הוא מביא קרבן כדי לכפר עליו. הוא סומך (מניח) את ידיו על ראש הבהמה שאותה הוא מקריב כדי להיזכר בחטא שחטא בידיו. הוא מתוודה בפיו, כדי לכפר על דברי החטא שאמר. ולבסוף, הוא שורף את האברים הפנימיים של הבהמה, שהם איברי המחשבה והתאווה. גם כרעי (רגלי) הבהמה, המסמלים את ידיו ואת רגליו של האדם שעבר את העבירה, נשרפים. דם הקרבן נשפך על המזבח כדי להזכיר לחוטא שבעצם דמו שלו - ולא דם הקרבן - היה אמור להישפך, אבל ה' ברחמיו הרבים קיבל במקום זה בתמורה את הבהמה. הוא איפשר לחוטא לחיות, ולהתכפר באמצעות קרבן זה."

"ה' כה רחמן, אבא."

"כן, חיים. ומתיאור זה רואים בפשטות שאותו קרבן שבא לכפר על עבירות שנעשו בעבר, משמש גם כתזכורת על העונש על עבירות בכלל, וגם כגורם מונע, המרחיק את האדם מחטאים עתידיים. כאשר אדם רואה בהמה המומתת בשל חטאיו, הוא מבין את חומרת העבירה ותוצאותיה. ודבר זה מזכיר לו את העונשים על חטאים. אתה רואה, אם כן, שגם בזמן שהיה משכן, אנשים נזקקו לתזכורת בדבר השכר והעונש על מצוות ועבירות."

"התזכורת שהם קיבלו הייתה הרבה יותר מוחשית, אבא. הבאת קרבן על המזבח היא חוויה ממשית והייתה כרוכה בהשקעת זמן, כסף, מחשבה ומאמץ."

"נכון, חיים. גם היום, אנו יכולים ליכות בכמה מיתרונות הקרבנות ע"י לימוד הלכותיהם. אנו יכולים לחוות במשהו הקרבת הקרבן, אם נחיה את הנושא כשנלמד על כך בבית המדרש. אנו יכולים לשלב בתפילות שחרית ומנחה את פרקי הקרבנות. אנו יכולים להשתמש בשיטה הבדוקה של ה' להזכיר לנו מהן ההשלכות של עבירות."

"תודה רבה לך, אבא! לא ידעתי עד עכשיו שאפשר לקבל כל כך הרבה מהקרבנות. אין זו הקרבה כלל, אלא הודמנות לגדול רוחנית ולהתקרבה לה'."

"טוב מאוד, חיים! זהו באמת השורש של המילה 'קרבן' - להתקרבו. הקרבן מעניק כפרה, ומוחק את העבירה. מי שנקי מחטאים הוא קרוב יותר לה'. ויש לו גם תזכורת וגם גורם המונע ממנו מלחזור על חטאו. ושני דברים אלה מקדמים אותו לקשר עוד יותר קרוב לה'. מהקרבנות אפשר לקבל הרבה מאוד."

"תודה, אבא! בעזרתך, אני כבר מרגיש קרוב יותר לה'!"

ילדים יקרים...

כולנו זקוקים לתזכורות על הדברים החשובים בחיים. עקרון השכר והעונש הוא אחד מיסודות חיי תורה ומצוות. כיצד נזכור זאת? באמצעות הקרבנות. בהקרבת קרבנות יש לנו התגלמות של העבירה, המזכירה לחוטא את התוצאות הקשות שהקרבן מונע ממנו. רק חסד ה', חסד עולם, מאפשר לו להביא בהמה כקרבן ולקבל כפרה, במקום לשאת בתוצאות מעשיו. לימדו על הקרבנות האלה, ילדים יקרים. השתמשו בהם כדי להזכיר לעצמכם את התוצאות של עבירות. בעזרת ה', הדבר ימנע מכם מלחטוא, ויקרב אתכם לקדוש ברוך הוא. זכרו את התוצאות.

נחת רוח

"שרי, איך היה הטיוול שלך עם מוישי הקטן?"

"נהדר, אמא. קודם לקחתי אותו לגן המשחקים. שיחקתי איתו, חיבקתי אותו ונישקתי אותו. אחר כך לקחתי אותו לטיול קצר ביער. ראינו צב, צביים והרבה פרחים יפים ועצים. הוא ממש היה מרותק."

"אני ממש גאה בך, שרי. יש לי הרבה נחת ממך. את מזכירה לי את הקרבנות בבית המקדש."

"קרבנות? מה הקשר בין טיול עם מוישי לקרבנות בבית המקדש?"

"אולי הקשר נגאה לך רחוק, שרי, אבל אני אסביר. התורה (ויקרא א', ט') אומרת שקרבן העולה הוא ריח ניחוח לה'."

"מדוע שהקב"ה ירצה או יהיה זקוק לריח נעים, אמא?"

"שאלה מצויינת, שרי. רש"י מסביר שריח ניחוח משמעותו באמת נחת רוח. ה' נהנה (כביכול) מהקרבן."

"איך הוא מקבל הנאה מהקרבן, אמא?"

"בצורה דומה לזו שאני מקבלת נחת רוח מהטיול שלך עם מוישי. ה' נתן לנו תורה עם 613 דרכים לעבוד אותו, והן 613 המצוות. מדוע? האם הוא זקוק לעבודה שלנו? ודאי שלא. הוא הרי מושלם ולא חסר לו דבר. אך הוא רוצה להרעיף עלינו טובות, ולכן נתן לנו 613 דרכים לתקן את עצמנו ולהתקרב אליו. ה"באר יצחק" מסביר שכאשר אנו עושים את רצון ה', הוא (כביכול) שמח בגלל שני דברים: ראשית, עשינו את רצונו, וזה מאפשר לו להיטיב לנו ולקרב אותנו אליו. שנית, הוא יכול

כעת גם לתת לנו שכר על שעשינו את רצונו. ההנאה הגדולה ביותר שלו (כביכול) היא להרעיף טובות על בראיו. וכאשר אנו עובדים אותו נאמנה, אנו נותנים לו את ההודמנות לעשות זאת. וזהו ריח הניחוח."

"רעיון ממש יפה, אמא. וכעת אני חושבת שאני מבינה כיצד הטיוול שלי עם מוישי נכנס לתמונה."

"איי, שרי?"

"ביקשת ממני לקחת את מוישי לטייל, כי זה דבר שהיה לי לתועלת: כך אני לומדת איך לטפל בילדים קטנים, ואז אוכל להיות אמא טובה יותר לילדי שלי, בעזרת ה'. ואת זוכה לנחת כי אני ממלאת את רצונך, שהרי את רוצה שאני אעשה משהו שהוא טוב עבורי."

"מציין, שרי. וכעת אוכל לתת לך גם שכר: חיבוק גדול ונשיקה. אני אוהבת אותך, שרי. את בת נהדרת."

"גם אני אוהבת אותך, אמא."

ילדים יקרים...

ה' עושה עבורנו הכול. הוא מאכיל אותנו, מלביש אותנו, מקיים אותנו. הוא יצר את כל העולם עבורנו, כדי שנוכל ליהנות ממנו. מה נוכל לעשות כדי לגמול לו על כל הטובות האלה? כיצד נוכל להחזיר לו מעט מהעונג שהוא נתן לנו? נוכל לקיים את מצוותיו. זוהי עבודתנו כיום כשאין לנו קרבנות. עשו כל מצווה בלב שלם. ה' יקרב אתכם אליו, ויתן לכם שכר רב יותר ממה שאפשר לתאר. המצוות שאנו עושים, עושים לו נחת רוח - ריח ניחוח.